

ເຕັມສູງ-ສຸກທຸກການເຮືອນຮູ້ທີ່ ບັນເກຕຣີ ສສ. ເສີມພັນຊົມຊະນາຫຼືຂອງດີ ສຽງວິຄີ່ກໍານຳນາເກີດ

ນາເສນອເມື່ອ : 6 ມີ.ຄ. 2563

ການສ້າງຄວາມ “ຮັກ” ແລະ ຄວາມ “ກາຄງມືໃຈ” ໃນຄື່ນຫຼານບ້ານເກີດ
ເປັນພື້ນທີ່ຈ້ານສຳຄັນທີ່ສາມາດທຳໄທຄນໃນຊົມຊະນາທີ່ກໍານຳພັນນາເກີດຂອງຕົນເອງ
ໂດຍເພາະອຍາງຍິງໃນກຸລົມເຕັກແລະ ເຍວັນທີ່ຈະເຕີບໂດຍື່ນເປັນພັນສຳຄັນຂອງຊົມຊະນາໃນອາຄາດ

ແຕ່ການທີ່ຈະສ້າງຄວາມຮັກແລະ ກາຄງມືໃຈໃນບ້ານເກີດຂອງຕົວເອງນັ້ນ
ສິ່ງສຳຄັນທີ່ອຳນວຍໃນຊົມຊະນາຈະຕອງມີຄວາມຮູ້ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເວັ້ງຮາວຕາງໆ ຂອງຊົມຊະນາຂອງຕົນເອງເສີຍກອນ

ດ້ວຍເຫດນີ້ທາງ ສປາເຕັກແລະ ເຍວັນທີ່ຕຳບລເກຕຣີ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດທຳ “ໂຄງການເກົດວິສູ່ສຸກທຸກການເຮືອນຮູ້”
ກາຍໃຫ້ການດູແລຂອງ “ໂຄງການພື້ນທີ່ສ້າງສຣຄ ກິຈການສ້າງສູງ ເຮືອນຮູ້ ອານ ກິນ ເລນ
ໄທເປັນເວັ້ງສ້າງເສີມສູ່ພາພ” ໂດຍໃຊ້ການສັນບສຸນນາຈາກ ສຳນັກສ້າງສຣຄໂຄກສ
ສຳນັກງານກອງຖຸນສັນບສຸນນາການສ້າງເສີມສູ່ພາພ (ສສສ.) ເພື່ອທີ່ຈັກຂວານໃຫ້ຄຸນຫຼຸນໃໝ່ໃນພື້ນທີ່ທັ້ງ 7
ທຸນບານຂອງຕຳບລເກຕຣີ ອໍາເກວມເມື່ອງ ຈັງຫວັດສູ່ລ ມາຮວມກັນເຮືອນຮູ້ປະວັດສາສົດແລະ ຄວາມເປັນມາ ກູມືບັງຄູ່ງາຕ່າງໆ
ຂອງຊົມຊະນາ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກແລະ ວັກໃນກູມືລຳນາຕານເອງ

ນາງສາວາງາ ກຣມເມື່ອງ ຜູ້ຮັບຜິດຂອບໂຄງກາງ
ເລັ່ງສິ່ງທີ່ມາຂອງໂຄງການເກົດວິສູ່ສຸກທຸກການເຮືອນຮູ້ໃຫ້ພັງວ່າ ກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຄິດຂອງເຕັກແລະ ເຍວັນທີ່ກວ່າ 30
ຄຸນໃນພື້ນທີ່ງ ອູ້ຢາກຈະຮູ້ເວັ້ງຮາວຕາງໆ ໃນຊົມຊະນາ ປະວັດສາສົດຂອງຊົມຊະນາ ແລະ ຂອງດີຂອງເດັນໃນຊົມຊະນາ
ກອນທີ່ຮັມກັນຄຸນທີ່ກິ່າຂະແໜງແລະ ພົມປົມເຂມາຈັນພບປະເທັນ ອໍາລົງເວັ້ງຮາວທີ່ນ້າສັນໃຈໃນຊົມຊະນາທີ່ປະກອບໄປດ້ວຍ
ຂັນພື້ນບານ ຂາວພັ້ນຮູ້ພື້ນເມື່ອງ ປະວັດສາສົດແລະ ຄວາມເປັນມາຂອງຊົມຊະນາ
ແລະ ດຳນານເວັ້ງເລາທີ່ຄົນເພົາເລາສືບຕອກນາມາ

“ວັນນີ້ເຮັມຫາຂໍ້ອມຸລເວັ້ງຄວາມເປັນມາຂອງຕຳບລຂອງເຮົດ ວ່າທ່ານໄມ້ເຮືອກວ່າຕຳບລເກຕຣີ
ຕຳບລນີ້ມີກີ່ຫຼຸນ ຂໍ້ເສີຍເວັ້ງພົນມາເຫັນກັນມາເພຣະອະໄຣ ແລະ ກົງເກີ້ວ່າເວັ້ງທີ່ເຮົາເດັ່ນໆ
ຂອງຕຳບລກີ້ຄືດໍານານແລະ ເວັ້ງເລາຕາງໆ ໂດຍເພັະເວັ້ງຂາວພັ້ນຮູ້ພື້ນເມື່ອງທີ່ມີຂໍ້ວາຂາວອັລັກ
ຫຼື ຂາວອັລັກໜີ້ມີຄຸລິລະຫັກ ທີ່ແປລວ່າຂໍ້ອມຄຸນພະເຈົາ ທີ່ເປັນຂາວພື້ນເມື່ອງທີ່ອູ້ຄູກັບຄຸນເກຕຣີມານານ
ແລກົງຕອນນີ້ເຮົດມີຄວາມກູມືໃຈທີ່ຂາວໜີດນີ້ສາມາດສ້າງຂໍ້ເສີຍໃຫ້ກັບຕຳບລຂອງເຮົດ” ຮາງກາກລາວ

ຫລັງຈາກເຂົ້າໄປຂອງຂໍ້ອມຸລແລະ ຄວາມຮູ້ເວັ້ງຕຳນານແລະ ປະວັດສາສົດຂອງຊົມຊະນາຈາກ “ນາງອາຫວາ ກອງພລ”
ວັນ 72 ປີ ທີ່ເປັນຜູ້ອາວຸໂສໃນຊົມຊະນາ ແລະ ຍັງເປັນວິທີຍາກຮາຍທອດອງຄວາມຮູ້ໃນການທຳຂໍ້ມູນພື້ນບານທີ່ຂໍ້ວ່າ
“ຂົນນຸ່ງກຳປຸດ” ທີ່ຫຼັງທຸນໄດ້ຍາກແລວ ນອນໆ ກຸລົມນີ້ຍັງອອກເດືອນທາງໄປຢັ້ງບານຂອງ “ນາຍມະໜ່າທະໜຸດ ໄລື່ນິ່ງ” ອາຍຸ
63 ປີ ທີ່ເປັນປະຈຸບັນຫາວ່າ ທີ່ປຸກຂາວສາຍພັ້ນຮູ້ອັລັກຫຼື “ຂາວອັລັກໜີ້ມີຄຸລິລະຫັກ” ເພື່ອເກີບຂໍ້ອມຸລຕາງໆ
ເກີບກັບຂາວສາຍພັ້ນຮູ້ນີ້

ด.ช.อับดุลมูคัน ขุนรักษ์ หรือ “มุค” วัย 14 ปี เล่าให้ฟังว่า
วันนี้ได้เรียนรู้และเก็บข้อมูลเรื่องของประวัติศาสตร์ของชุมชน ทำให้ได้รู้ว่าซึ่งของหมู่บ้าน “เกตตี้”
นั้นมีที่มาจากการคำว่า “บูเก็ตตี้” ที่หมายถึงภูเขาที่ตั้งทางด้านทิศเหนือของชุมชนหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า
“เข้าพระนาง” ซึ่งกันนั้นพร้อมแಡ่นระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย
ซึ่งมีเรื่องเล่าและตำนานมากมายที่น่าสนใจ

“มีเรื่องหนึ่งที่ประทับใจมากก็คืออุเรื่องเล่าของนายมุลิกี อดำ
ซึ่งเป็นกำนันเป็นคนดีที่แทจริงเข้าอุดแหลมบ้านของเรานะเป็นอย่างดี เป็นผู้เลี้ยงสละโภรماข้ออะไร์ก์ให้
แล้วตอนที่มีเรื่องคุณมิวนิสต์สรุบกันคนไทยพุทธจำนวนมากันนั้น ผู้คนก็หนีมาเพื่อพากันนั้นคนนี้
ทางกุชชุยเหลืออย่างเดินทำให้ในที่สุดชุมชนของเราก็มีทั้งคนไทยพุทธและมุสลิมอยู่รวมกันมาตั้งแต่บัดนั้น”
มุคเล่าอย่างดื่นเด้น

น.ส.อุสเมีย กรมเมือง หรือ “โรส” วัย 19 ปี เล่าถึงข้าวพื้นบ้านพันธุ์อัลลัมว่า
เมื่อก่อนไม่เคยรู้ว่าในชุมชนของเรามีข้าวพันธุ์นี้ แต่พอได้เข้าไปเรียนรู้แล้วรู้สึกว่าชุมชนของเราก็มีของดีมากmany
อย่างข้าวพันธุ์ข้าวอัลลัมดุลิลละหนึ่งข้าวอีกด้วยกินอิมนาอิมนา

นายภาคร พงศ์สวัสดิ์ หรือ “ดูรี” วัย 16 ปี
กล่าวเสริมว่าเมื่อได้เรียนรู้ถึงเรื่องรากและข้อดีของข้าวพันธุ์อัลลัมแล้ว
ทุกคนก็เลยมีแนวคิดที่จะพัฒนาข้าวพื้นเมืองของเราให้กล้ายเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 เพราะเมื่อเรามีของดีแล้วก็อยากที่จะเผยแพร่ให้กับคนอื่นได้รับรู้ดวย

“ข้อดีของข้าวอัลลัมคือกินอิมนาอิมนา มีเรียวแรงในการทำงานมากขึ้น
พากเพียรพยายามจะปรับปรุงข้าวพันธุ์นี้เป็นเครื่องดื่มให้กลั้งงาน เช่น นำมมาข้าว” นายอัพดอล พงศ์สวัสดิ์
หรือ “ดอล” วัย 19 ปี กล่าวเสริมถึงแนวคิดการเพิ่มมูลค่าของพากเขา

เช่นเดียวกันกับ นายมุหัมมัด แก้วสลา หรือ “ยิบ” วัย 16
ปีที่ระบุว่าหลังจากนี้พากเขาจะลองศึกษาหารือวิธีการปลูกข้าวอัลลัมเพื่อที่จะเข้าใจเรื่องของข้าวพันธุ์พื้นเมืองอย่างแท้จริง

“ทุกคนต้องกินข้าว ดังนั้นข้าวจึงขายได้ตลอด แล้วถ้าพากเรารอยากจะมีผลิตภัณฑ์เป็นของตัวเอง
ปีหน้าเราเลยคิดที่จะปลูกข้าวเอง ทำนาเอง
เพื่อที่จะศึกษาเรื่องข้าวและวิธีการเพาะปลูกว่าเราจะสามารถนำข้าวที่ได้ไปเป็นผลิตภัณฑ์อะไรได้บ้าง” ยิบเจ้า

“เป้าหมายจริงๆ
เรือยากเห็นพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กให้เข้าหันมาสนใจเรื่องราวของชุมชนมากกว่าหน้าจอคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์ เราคาดหวังที่จะให้เด็กหันมาเห็นชุมชน หันมามากกว่ามีใจในชุมชน และเข้าจะอยากรู้เข้ามาเพื่อพัฒนาชุมชนเข้า หลังจากที่เราทำการนี้มา 1 ปี นองๆ ก็ต่อยอดต่อในเรื่องของการรับโครงสร้างเรื่องของสตูดี้แอคทีฟชีน กลไกชุมชนสุการพัฒนาเยาวชนจังหวัดสตูล ซึ่งได้มาต่อยอดในเรื่องของข้าวพื้นเมือง ที่ปัจจุบันเรามาลงลึกที่เรื่องของข้าวอย่างเดียวกัน เนื่องจากเรา ขั้นตอนการทำอย่างไร ได้ข้าวมาแล้วสามารถนำไปแปลงทำอะไรได้บ้าง เป็นการสอนต่อของดีที่มีในชุมชน ที่เมื่อทำแล้วให้จะเกิดผลลัพธ์ที่ดีเกิดขึ้นในชุมชนของพากเขา” ราชฎา กรมเมือง กล่าวสรุป

“เกตตี้มีสุขสนุกทุกการเรียนรู้” ที่บ้านเกตตี้ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
จึงไม่ได้เป็นแค่โครงการหรือกิจกรรมที่ทำให้เด็กๆ
ได้ใช้เวลาไว้ให้เป็นประโยชน์ด้วยการมาสุนวกับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ในชุมชน
ควบคู่ไปกับการทำให้เกิดการลดซองวางแผนระหว่างวัย

ด้วยกิจกรรมที่ทำให้เกิดการสานสัมพันธ์ระหว่างคนรุ่นเก่ากับคนเด็กรุ่นใหม่

แต่เป็นโครงการที่สามารถขยายผลไปสู่การสร้างแกนนำเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่สนใจที่จะต่อยอดและสืบสานภูมิปัญญาพื้นบ้านของพวงเข้าให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น ที่มีเป้าหมายในการสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงเศรษฐกิจให้กับผลิตภัณฑ์ของชุมชนได้อีกด้วย。